lidega pilkjatte kildas istuda, kui kirriko minna. Ja misjuggune se meister on, kedda tenitakse, nisuggune on ka se palk. Kes kurratit tenib, sellel murrab kurrat wimaks kaela. Jummal ei woi ilmas kurjaga kiusatud sada, egga kiusa keddagit kurjaste. Sest se, kes innimessi omma näo järrel on lonud, ei rikku neid mitte ni hirmsaste ärra.

Onne neil noortel hingedel, kennel jummalakartlikkud perremehhed on, kes neid karristusse ja seadusse al piddawad enne kui wägga hiljaks jääb. Kunningas Salomon ütleb: Ärra hoia witsa mitte körwal, kui so laps kurja teinud. Sel assemel sünniks ka leiwa wannemattel öölda: Ärra hoia mitte pannalrihma körwal, kui se öppipois kurja teinud. Ja Salomon olli wist tark mees, kes ka teadis, mis ta räkis. Jummala sanna ühhelt poolt prukida ja Jummala käsko ja karristust teiselt poolt, se on töeste kassolik; sest eks Apostel Paulus ei maenitse

(Ewes. 6, 4): Teie issad, ärge ärritage mitte omma lapsi wihhale, waid kaswatage neid karristamisses ja Issanda maenitsemisses. Kui agga leiwa wannemad liig pehmed ja nödrad on ja nori innimessi mitte ei juhhata koli ja kirriko minnema, waid neile lubba andwad, körtso minna ja seal omma aega kurjaste wita —: siis sünniwad nisuggused asjad, kuidas ma üht teile praego kirja pannen, mis pibe ja körtsoga hakkab ja wargusse ning wangihonega löppeb.

Se olli Jani-päwa aial. Lilled öitsesid kännaste ja linnud laulsid röömsaste, ühhe oksa pealt teise peale hüppades. Andres tahtis pühhapäwa koli minna, mis linnades öhto aial ammetmeeste poistele petakse, kus öppiwad Jummala sanna luggema, laulma, kirjotama ja muid tarwilisi asjo. Teine kingisseppa pois, Hans nimmi, tulli temma wasto ja küssis ta käest: „Kuhho sa lähhäd?"

Andres wastas: „Ma lähhän pühhapäwa koli."

Eesti-ma rahwa Kalender 1860 , lk. 22